

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 36463

гр. София, 05.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
закрито заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разглежда дело номер **8873** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от АПК.

По делото е постановено Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г., с което е оставена без разглеждане и е върната касационна жалба вх. № 22534 от 12.09.2025г., подадена от министъра на външните работи на Република България срещу решение № 25622 от 28.07.2025г. постановено по адм.д. № 8873/2023г. на Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав.

Постъпила е молба от 17.10.2025 г. от жалбоподателката Н. М. К., чрез адв. Д. П. от САК, с искане за изменение на Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г. в частта за разноските, чрез присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Препис от молбата по чл.176а, ал.1 от АПК е връчен на насрещната страна - министър на вътрешните работи, от когото е постъпило писмено възражение от 04.11.2025 г.

Съдът намира молбата за процесуално допустима, като подадена в срока по чл.176а, ал.1 от АПК и от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество е частично основателна.

С Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г. е върната касационна жалба вх. № 22534 от 12.09.2025г., подадена от министъра на външните работи на Република България срещу постановеното по делото решение № 25622 от 28.07.2025г. на основание чл.215, т.4 от АПК - като депозирана срещу акт, който не подлежи на касационно обжалване.

Обективен факт е, че срещу постановеното по делото съдебно решение № 25622 от 28.07.2025г. е била подадена касационна жалба вх. № 22534 от 12.09.2025г. При нейното администриране съгласно чл.213а, ал.4 от АПК - изпращане на препис на насрещната страна за становище, е постъпил писмен отговор от 30.09.2025 г., с искане за присъждане на разноски и приложен списък на разноските и договор за правна защита и съдействие, удостоверяващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Неоснователно е оплакването на ответника за липса на висящо касационно производство, тъй като подадената касационна жалба има деволутивен ефект - т.е. пренася спора пред компетентния горестоящ съд. С други думи, касационното производство е висящо от момента на подаване на

касационната жалба, без да е необходимо образуването на производство пред касационната инстанция. Още повече, както и в случая, когато касационната жалба е недопустима и следва да бъде върната съгласно чл.213а, ал.2 от АПК с разпореждане от първоинстанционния съд.

Съгласно чл.81 от ГПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноси. В случая, касационното производство приключва с Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г., поради което обосновано жалбоподателката е поискала неговото допълване в частта за разноските, сторени при изготвяне на писмения отговор на подадената от ответника касационна жалба.

Съгласно чл.9, ал.3 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за изготвяне на отговор по касационна жалба с основания за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1 ГПК без процесуално представителство възнаграждението е в размер 3/4 от възнаграждението по чл. 7 или 8. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба/2004 г. за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. Съдът намира, че аналогията с чл.9, ал.3 от наредбата по отношение на административните съдебни производства не е изцяло коректна, доколкото при изготвяне на касационна жалба по тях няма основания за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1 ГПК. Изложеното, според съда, както и липсата на други процесуални действия, извън изготвения писмен отговор на касационната жалба, мотивира съда да приеме, че справедливото адвокатско възнаграждение за това следва да бъде определено под минималния размер по чл.9, ал.3, вр. чл.8, ал.3 от наредбата, а именно в размер на 400 лв.

Изложеното осъществява хипотезата на чл.176а, ал.1 от АПК - налице е основание за допълване на Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г. в частта за разноските.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА на основание чл.176а, ал.1 от АПК постановеното по делото Разпореждане № 32995 от 09.10.2025 г. в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Министерство на външните работи, [населено място], [улица], да заплати на Н. М. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ап.27, на основание чл.143, ал.1 от АПК разноси в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение, за изготвяне на писмен отговор срещу касационна жалба вх. № 22534 от 12.09.2025г., подадена от министъра на външните работи на Република България срещу решение № 25622 от 28.07.2025г. постановено по адм.д. № 8873/2023г. на Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС.

СЪДИЯ: